

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.499/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Belcsák Róbert Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Belcsák Róbert ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek – dr. Biczó László ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen – védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. május 13. napján kelt 1.P.22.221/2020/16. számú ítélete ellen az alperes 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozott 8.Pf.20.632/2021/5. ítéletet felülvizsgálati eljárásban hatályon kívül helyező Kúria Pfv.IV.20.073/2022/8. végzése folytán új eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és mellőzi az alperes eltiltását attól, hogy a „Credit Online” megjelölést cégnevében, kereskedelmi és fogyasztói tanácsadás szolgáltatások körében, azok nyújtása és felajánlása során használja, egyebekben az elsőfokú ítélet eltiltásra vonatkozó rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 294.000 (Kétszázkilencvennégyezer) forint első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes javára áll oltalom alatt 2017. április 27-i elsőbbségű, 223.224 lajtromszámú „Credit Online” színes ábrás védjegy, melynek oltalma a 35. áruosztályon belül: „üzleti információk nyújtása weboldalon keresztül, üzleti értékelések, üzleti tájékoztatás információ nyújtás, üzleti vizsgálatok, kutatások, marketing szolgáltatások, információk számítógépes adatbázisokba való gyűjtése, információk számítógépes adatbázisokba való rendezése, kereskedelmi és üzleti kapcsolattartási adatok biztosítása, kereskedelmi információ

és tanácsadás fogyasztóknak (fogyasztói tanácsadás)” szolgáltatások vonatkozásában áll fenn. A felperesi védjegyben a „Credit” szóelem narancsszínű, az „Online” szóelem fekete nyomtatott kisbetűkkel nagy kezdőbetűvel jelenik meg, az „Online” kezdő nagy O betűjében elhelyezett mutató egy falióra stilizált képét idézi.

[2] A felperes belföldi és nemzetközi céginformációs szolgáltatást nyújt a www.creditonline.hu domain alatt elérhető honlapon, mely domain név regisztrált tulajdonosa a felperes.

[3] Az alperes 2017. március 30-án jött létre, megalakulásától a „Credit Online ...g” cégnevet viseli. Az alperes 2018. július 6-án regisztrálta a credit-online.hu domain nevet, és az e domain alatt elérhető, azonos elnevezésű honlapon az alperes cégátvilágítás, projektelemezés, pénzügyi tanácsadás, vezetési tanácsadás, üzleti tervek készítése, felülvizsgálata szolgáltatásokat nyújt. A „Credit Online” megjelölést a honlap nevében és email címében kötőjellel és kisbetűkkel, a honlap tartalmában kisbetűkkel, vagy nagy kezdőbetűkkel, továbbá – logóként - sötétzöld színnel és az „Online” szóelem alatt két sötét, illetve világos zöld színű ívelt vonallal szerepelteti. Honlapján az elérhetőségek között az ...@credit-online.hu nevet email címként feltünteti.

[4] A felperes 2020. április 21-én kelt írásbeli levelében az alperest az általa jogsértőnek tekintett magatartás abbahagyására hívta fel, melynek az alperes nem tett eleget.

[5] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest attól, hogy a „credit online” megjelölést cégnevében, kereskedelmi névként az általa regisztrált domain név alatt elérhető honlap nevében, illetőleg a honlap tartalmában üzleti értékelések és tájékoztatások, kereskedelmi információ, kereskedelmi és fogyasztói tanácsadás szolgáltatások nyújtása, felajánlása, reklámozása és üzleti iratokon történő használata során használja.

[6] Előadta, hogy 2016. áprilisa óta folytat a creditonline.hu weboldalon céginformációs szolgáltatást, míg az alperes a megalakulása, 2017. március 30. óta cégnevében, és 2018. július 7-től a domain név regisztrálása óta a credit-online.hu domain alatt elérhető weblapon hasonló tevékenységet folytat akként, hogy nem szerzett védjegyhasználati engedélyt a felperestől.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta a felperes által jogsértőnek állított magatartások folyamatos tanúsítását, és azt sem, hogy az általa nyújtott szolgáltatás a felperesi védjegy árujegyzékében felsorolt szolgáltatások közé sorolható. Álláspontja szerint ugyanakkor az összetéveszthetőség nem áll fenn, azt a felperesi és az alperesi cégnév eltérése is kizárja.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével eltiltotta az alperest attól, hogy a "Credit Online" megjelölést cégnevében, kereskedelmi névként, az általa használt domain név alatt elérhető honlap nevében és a honlapon, üzleti értékelések és tájékoztatások, kereskedelmi információk, kereskedelmi és fogyasztói tanácsadás szolgáltatások nyújtása és felajánlása, reklámozása és üzleti iratokon történő használata során felhasználja. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 584.640 forint perköltséget.

[9] A törvényszék határozatát a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) és c) pontjára, (3) bekezdés c), e) és f) pontjaira, 27. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdésére alapította.

[10] Az elsőfokú bíróság nem osztotta az alperes azon védekezését, mely szerint céglogójának színei, tipográfiája olyannyira eltérnek a felperesi védjegy ábrás kialakításától, hogy az az összetéveszthetőséget kizárja, és arra a megállapításra jutott, hogy a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja szerinti összetéveszthetőség fennáll. Megállapította, hogy az alperes tevékenysége a felperesi védjegy árujegyzékében felsorolt szolgáltatások közé tartozik, így az áruosztályok hasonlósága is megállapítható. Hangsúlyozta, hogy a felperes a Vt. 27. § (2) bekezdésében felsorolt egyéb jogkövetkezmények alkalmazását nem kérte, ezért azokról rendelkeznie nem kellett.

[11] A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mind perjogi, mind anyagi jogi szempontból súlyosan megalapozatlan, iratellenes és jogszabálysértő.

[12] Alapvető eljárásjogi hibaként hozta fel az alperes a fellebbezésében, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes keresete petitumában és valamennyi beadványában a Credit Online ...g Kt. megjelöléstől és a credit-online.hu domain névtől történő eltiltását kérte az alperesnek. Ennek ellenére a tárgyaláson a törvényszék ismeretlen anyagi jogi pervezető kioktatására és kérdésére a felperes „pontosította” kereseti kérelmét, és már nem a cégnévtől eltiltást kért, hanem a „credit-online” megjelöléstől eltiltást, ami azonban nem azonos a domain névvel, amelyben a .hu kitétel is szerepel. Ekkor viszont a Pp. keresetváltoztatásra nyitva álló határidejének meg kellett volna nyílnia, amelyre az elsőfokú bíróság nem biztosított lehetőséget és nem adott erre vonatkozóan tájékoztatást. Határozata ezért pusztán emiatt már önmagában jogszabálysértő és felülbírálatra alkalmatlan. A jegyzőkönyv nem felel meg a Pp. 160. § (2) bekezdés a) pontjának, a törvényszék eljárása pedig a Pp. 185. § (1) bekezdésébe ütközött, tekintettel arra, hogy a felperes által a tárgyaláson előadottak a Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pontja szerinti keresetváltoztatásnak minősülnek, amely tekintetében a másik fél számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a keresetváltoztatás vonatkozásában perfelvételi nyilatkozatot tegyen. A 2021. május 13-i tárgyaláson készült jegyzőkönyvből

nem lehet megállapítani, hogy a törvényszék az anyagi pervezetés körében erre lehetőséget biztosított volna. Anyagi jogi pervezetésével a jogi képviselővel eljáró félnek olyan, a tisztességes eljárás elvének sérelmébe hajló segítséget nyújtott, amellyel lényegében a felperes ügyvédjévé vált. A fellebbezés szerint a törvényszék túl is terjeszkedett a kereseti kérelmen, mivel a jogi képviselővel eljáró fél a alperes neve megjelöléstől eltiltást kért, és nem a „credit online” megjelölést sérelmezte, mint ahogy az az ítéletben szerepel.

[13] Ugyancsak súlyos eljárási szabálysértésnek minősül az alperes fellebbezési előadása szerint az, hogy az elsőfokú bíróság az alperest a felperes keresetváltoztatása ellenére a „Credit Online” megjelölés használatától tiltotta el, megsértve a felek Pp. 2. § (2) bekezdésében biztosított rendelkezési szabadságát. E szóösszetétel továbbá olyan általános jellegű, hogy annak használatától az alperest eltiltani nem lehet. A felperesi védjegy megkülönböztető képessége magával az ábrából, annak nem szokványos grafikai jellegzetességéből és a szóösszetételéből ered, és a védjegyoltalom is az ábrára, mint egységre terjedt ki. Az adott esetben tehát a védjegy szóelemeinek feltüntetése a védjegy engedély nélküli használatát és így a védjegybitorlást nem teszi megállapíthatóvá.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[15] A Fővárosi Ítéltábla a 8.Pf.20.632/2021/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó, az érdemi döntésre is kiható lényeges eljárási szabálysértést nem észlelt. Bár egyetértett a fellebbezéssel abban, hogy a felperes által a 2021. május 13-i tárgyaláson előadottak a Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pontja szerinti keresetváltoztatásnak minősülnek, mely tekintetben a másik fél számára lehetőséget kellett volna biztosítani arra, hogy a keresetváltoztatás vonatkozásában perfelvételi nyilatkozatot tegyen, azonban ennek orvoslására a másodfokú eljárásban sor került azzal, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezésében foglalt, a keresetváltoztatással szemben újként felhozott érveit – az alperes kérésére – ellenkérelemként vette figyelembe, és azokat ekként, érdemben bírálta el.

[16] A másodfokú bíróság e kiegészített érdemi vizsgálat eredményeként is megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság ítéletét. Utalva a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontjára az ítéltábla megállapította, hogy az alperes a perben nem vitatta a felperes által jogsértőnek állított magatartások folyamatos tanúsítását, vitatta azonban, hogy az általa nyújtott szolgáltatás a felperesi védjegy árujegyzékében felsorolt szolgáltatások közé sorolható. További védekezése szerint az összetéveszthetőség a védjegy és az alperes által használt megjelölés között nem áll fenn, azt a felperesi és az alperesi cégnév eltérése is kizárja. Azzal is érvelt, hogy a felperesi védjegy szóvédjegyként nem is kaphatott volna oltalmat, mivel az a nyújtott szolgáltatásra utal. Mindezt a másodfokú tárgyaláson kiegészítette a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozással – amit az ítéltábla az ismertetett anyagi pervezetési hiányosság kiküszöbölése érdekében figyelembe vett –, amely kimondja, hogy a saját nevének a használatától senki nem tiltható el. E tekintetben azt adta elő az alperes, hogy 2017-től használja a nevét és 2017. április 27-től került bejegyzésre a

védjegy is, ekkor a Vt. 15. § (2) bekezdése még nem korlátozta ezt a hivatkozást természetes személyre, így az alperes eredménnyel hivatkozhat rá.

[17] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokait kiegészítette a Vt. 15. §-ával, amelynek a perbeli igényérvényesítéskor hatályos (1) bekezdés a) pontja szerint a védjegyjog alapján a védjegyjogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenységének gyakorlása során, a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban használja saját nevét vagy címét; míg a (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés a) pontja alapján saját nevére vagy címére a védjegyjogosulttal szemben csak természetes személy hivatkozhat.

[18] Utalt a védjegyjog korlátainak meghatározása körében az Európai Parlament és a Tanács védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítése érdekében 2015. december 16.-án született 2015/2436 Irányelvnek 14. cikk (1) bekezdés a) pontjára, amelyben a korábbi szabályozáshoz visszatérve és az EU Bíróságának a C-245/02. számú, Anheuser-Busch ügyben hozott ítéletben megtestesült joggyakorlatát felülírva kizárólag a természetes személyek nevének használatát ismeri el a védjegyjog korlátjaként, megszüntetve ezzel a kereskedelmi nevek használatához fűződő jog védjegyekkel szembeni elismerését. E változás indoka az Irányelv (27) preambulumbekzdése szerint az, hogy a kereskedelmi nevek és a védjegyek jogosultjai számára egyenlő feltételeket biztosítson. Tekintettel arra, hogy a kereskedelmi nevek jellemzően védelmet élveznek a későbbi elsőbbségű védjegyekkel szemben, a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban történő használat ezért kizárólag a természetes személyek személynevének használatát foglalja magában. Ennek megfelelően került sor a Vt. 15. §-ának egy új, (2) bekezdéssel történő kiegészítésére 2019. január 1-től. Az ítéltábla megállapította, hogy a felperes először 2020. április 21-én kelt felszólító levelében hívta fel az alperest az általa jogsértőnek tekintett magatartás abbahagyására, mely időpontban e szabályozás már hatályba lépett. Akként foglalt állást, hogy a jogi személy alperes tehát a védjegyjog korlátjaként nem hivatkozhat eredménnyel arra, hogy gazdasági tevékenységének gyakorlása során, a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban használhatja nevét a védjegybitorlás megvalósítása nélkül. Megjegyezte továbbá az ítéltábla, hogy ez azért sem vezethetne eredményre, mert az alperes neve nem Credit Online, hanem alperes neve

[19] Egyebekben egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes által állított védjegybitorlás megvalósult, ezért a kért jogkövetkezmények alkalmazásának van helye. A kifejtettek következtében az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A Fővárosi Ítéltábla ítélete ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely annak hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult. Megsértett jogszabályként az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikkét, a Pp. 160. § (2) bekezdés b) és e) pontját, 170. § (1)-(3) bekezdéseit, 185. § (2) bekezdését és 373. § (2)-(5) bekezdéseit, valamint a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontját és 120/B. § (4) bekezdését jelölte meg.

[21] A Kúria a Pfv.IV.20.073/2022/8. végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy a felperesnek 685.800 forint, az alperesnek 387.500 forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel.

[22] A Kúria indokolásában megállapította, hogy a jogerős ítélet sérti a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontját és 120/B. § (4) bekezdését.

[23] Kifejtette, hogy az alperesnek a másodfokú bíróság által érdemben vizsgált jogállítása az volt, hogy a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel a felperes keresetösségi joga hiányzott. E jogszabályhely a védjegyoltalom egyik, a saját név vagy cím használatára vonatkozó korlátját állapítja meg. A másodfokú bíróság a 2019. január 1-jétől hatályos jogszabálysöveget vette figyelembe, és – az alperes érvelésétől eltérően – az ugyanezen időponttól hatályos, újonnan beiktatott Vt. 15. § (2) bekezdését is alkalmazandónak tartotta. Ennek jelentősége abban állt, hogy – a Vt. 15. § (1) bekezdésében meghatározott feltételrendszer pontosítása mellett – az egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló 2018. évi LXVII. törvény 37. §-a a Vt. 15. §-át egy új, (2) bekezdéssel egészítette ki, amely a jogerős ítélet indokolásában is felhívott Irányelv 14. cikk (1) bekezdés a) pontjának megfelelően kizárólag a természetes személyek nevének használatát ismeri el a védjegyoltalom korlátjaként, megszüntetve ezzel a kereskedelmi nevek használatához fűződő jog védjegyekkel szembeni elismerését. A másodfokú bíróság az utóbbi időállapotú jogszabályi rendelkezések alkalmazását azzal indokolta, hogy a felperes először a 2020. április 21-én kelt felszólító levelében hívta fel az alperest a jogsértőnek tekintett magatartás abbahagyására. Ez az értelmezés azonban a Kúria álláspontja szerint – a következők miatt - téves.

[24] A Vt. 120/B. § (1) bekezdése értelmében e törvénynek a 2018. évi LXVII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit – a (2)-(5) bekezdésekben foglalt eltérésekkel és kiegészítésekkel – a 2019. január 1-jén vagy azt követően indult eljárásokban kell alkalmazni. Ehhez képest kivételes szabályt tartalmaz a Vt. 120/B. § (4) bekezdése, amely rögzíti, hogy a 2019. január 1-jét megelőzően megkezdett védjegyhasználatra a védjegyoltalom tartalma és korlátai, a védjegyhasználat fogalma, valamint a védjegybitorlás tekintetében a használatnak a 2019. január 1-jén meglévő mértékéig e törvénynek a 2018. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni. A miniszteri indokolás szerint „[a] rendelkezés garanciális jellegűnek tekinthető, mivel a használatnak a hatálybalépésig meglévő mértékéig a korábbi szabályokat rendeli alkalmazni: ennek megfelelően senkit sem érhet joghátrány olyan korábbi cselekménye miatt, amelyet az új szabályok hatálybalépését megelőzően még jogszerűen megtehetett”. Az időbeli hatály kérdésében tehát a védjegyhasználat megkezdése időpontjának figyelembevételével kell állást foglalni, és míg a használatnak a 2019. január 1-jén meglévő mértékéig a Vt. korábbi, 2018. december 31-én hatályos rendelkezései alkalmazandóak, addig a további védjegyhasználat már a módosult jogszabályi rendelkezések alapján ítélandó meg.

[25] A Kúria okfejtése szerint a másodfokú bíróság a védjegyjogtalom alperes által megjelölt korlátjának vizsgálatakor tévesen tulajdonított jelentőséget a védjegybitorlás miatti igényérvényesítés időpontjának. Mivel az alperes tényállítása e körben az volt, hogy a keresettel érintett, a nevével azonos megjelölést 2017-től, már a védjegyjogtalom keletkezését megelőzően is használta, ezért a Vt. 120/B. § (4) bekezdése alapján e tényállítás valóságától függően a használatnak a 2019. január 1-jén meglévő mértékéig a Vt. 2018. december 31-én hatályos rendelkezéseit kellett volna alkalmazni. Ennek megfelelően a Vt. 2019. január 1-jétől hatályos 15. § (2) bekezdése ezen korábbi használat tekintetében nem lehetett irányadó. Mindez azonban a bizonyítékok mérlegelését, esetlegesen a bizonyítás kiegészítését teheti szükségessé, már csak azért is, mert a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében is vitatta a 2019. január 1-jét megelőző használat tényét. Az erre vonatkozó tényállítás valósága esetén pedig nem nélkülözhető a védjegyjogtalom korlátjának a Vt. 2018. december 31-én hatályos 15. § (1) bekezdésében meghatározott – és a felperes által a felülvizsgálati ellenkérelmében ugyancsak vitássá tett – feltételei fennállásának vizsgálata.

[26] A Kúria iránymutatása szerint a másodfokú bíróságnak az új eljárásban felülbírálati jogkörének a Pp. 370. § (1) bekezdésében meghatározott korlátai között kell felülbírálania az elsőfokú bíróság ítéletét. Ennek során az alperesnek a fellebbezésben előadott és az ellenkérelem részének is tekintett, a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontján alapuló jogállítása megalapozottságának vizsgálatakor a Vt. 120/B. § (4) bekezdéséből kell kiindulnia, és az utóbbi jogszabályhely alapján kell meghatároznia az alkalmazandó jogszabályi rendelkezést. Ebben a körben értékelnie kell az alperesnek a 2019. január 1-jét megelőző védjegyjogtalommal kapcsolatos tényállításának valóságát.

[27] A Fővárosi Ítéltábla a Kúria útmutatása alapján a megismételt eljárásban felhívta az alperest a 2018. december 31-ét megelőzően megvalósított védjegyjogtalom bizonyítására. A perbeli feleket tájékoztatta, hogy a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontja szerint szükséges nyilatkozatot tenniük a Vt. 120/B. § (1) és (4) bekezdésének értelmezése tekintetében.

[28] A tájékoztatást követően az alperes kifejtette, hogy a Vt. 120/B. § (4) bekezdését úgy értelmezi, hogy ha valaki 2019. január 1-jét megelőzően védjegyjogtalom korlátja alá esett – így jelen ügyben az alperes, mivel a saját nevét használta – nem tiltható el a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontjának kógens és abszolút, mindenkre kiterjedő védelme alapján. Mivel az alperes ilyennek minősül, ennek a védelemnek a megszüntetésére jogszabályi lehetőség még akkor sincs nézete szerint, ha időközben a tevékenysége bitorlóvá válna. Az alperes hivatkozott a 2022. október 11. napján tartott tárgyalást megelőzően csatolt számlára, bizonyítandó a 2018. december 31-e előtti gazdasági tevékenységet.

[29] A felhívásra a folytatódó másodfokú eljárásban az alperes 5. számú beadványában csatolta a számlához tartozó megbízási szerződést (A/1), Teljesítés igazolást

(A/2), a számlát (A/3), a kifizetést igazoló bankszámlakivonatot (A/4) és a felszámítani kívánt költségről szóló költségjegyzéket (A/5).

[30] Álláspontja szerint a rendelkezésre bocsátott okiratok önmagukban, egyértelműen támasztják alá azon alperesi tényállítást, amely szerint az alperes a perben érintett, a nevével azonos megjelölést 2017-től, a felperesi védjegyoltalom keletkezését megelőzően is, gazdasági tevékenysége körében, jóhiszeműen, és az üzleti tisztesség követelményével összhangban használta. Ebből következően a Vt. 15. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a védjegyjogosult védjegyoltalomból fakadó használati jogával szemben az alperest elsőbbséget élvező névhasználati jog illeti meg.

[31] Az alperes vitatta azon felperesi állítást, amely szerint 2019. január 1. napjával, a jogszabályváltozásból és a Vt. 120/B. § (4) bekezdéséből az következne, hogy az alperes ezen használati joga megszűnt a felperessel szemben, és ennél fogva 2019. január 1. napja és 2022. március 4. napja között megállapítható a védjegybitorlás. Ezzel ellentétesen, ha elfogadjuk, hogy a használatra 2019. január 1. napját követően már az új rezsím szabályait – így az egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló 2018. évi LXVII. törvénnyel hatályba léptetett rendelkezéseit – kell alkalmazni, akkor is megállapítható, hogy az alperest a megszerzett használati joga tekintetében védelem illeti meg. A kereskedelmi névhasználat körében hivatkozott az európai joggyakorlatra és a TRIPS Megállapodás 16. cikk (1) bekezdésére. A másodfokú perköltségét a csatolt költségjegyzékben felszámított összegben jelölte meg, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, összesen 4.080.000 forint + Áfa összegben.

[32] A felperes keresetét változatlan tartalommal fenntartotta. A módosított keresetében kért eltiltást megalapozó, de a keresetben megállapítani nem kért védjegybitorlás időtartamát 2017. április 27. és 2022. március 4. között állította, mely utóbbi dátum az alperes névváltoztatásának időpontja. Az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Perköltségként a perben felszámított és a korábban eljár bíróságok által megállapított költségek megfizetésére kérte az alperest kötelezni, kiegészítve a jelen másodfokú eljárásra felszámított 5 x 36.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjjal, ami 2 óra irattanulmányozást, további 2 óra felkészülést és 2 óra tárgyalásra felszámított időt tartalmazott.

[33] A másodfokú bíróság tájékoztatására reagálva a felperes előadta, hogy értelmezése szerint a hivatkozott Vt. 120/B. § két időállapotra osztja a jogsértőnek állított időszakot, 2018. december 31-ig a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontját kell alkalmazni, ezért 2017. április 27. és 2018. december 31-e között azt kell az ítéltáblának vizsgálnia, hogy az alperes gazdasági tevékenysége keretében az üzleti tisztességgel összhangban használta-e a saját nevét. Ettől függetlenül azonban a felperesi álláspont szerint a 2019. január 1-jétől 2022. március 4-ig terjedő időszakban az alperes bitorlása fennállt, ezért a keresetben kért eltiltás már pusztán erre az időszakra vonatkozóan is elrendelhető.

[34] A felperes válaszolva az alperes 5. számú beadványára 6. sorszámú előkészítő iratában előadta, hogy az alperes kizárólag a cégnév használata és az üzletviteli tanácsadás szolgáltatás nyújtása körében terjesztett elő bizonyítékot, a többi védjegyhasználati cselekmény vonatkozásában nem, így a névhasználati jog csak eddig a mértékig előzheti a védjegyet a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételek fennállása esetén. Kifejtette még, hogy a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételek azonban még a cégnév és az üzletviteli tanácsadás szolgáltatás nyújtása során sem valósultak meg maradéktalanul, mert az alperes a cége 2017-es megalapításakor már tudott, vagy ha tanúsította volna az általában elvárható gondosságot, tudnia kellett volna arról, hogy a „credit online” márkanév alatt már 2014. december 09. napja óta regisztrálásra került a creditonline.hu domain, és 2015. december 07. napja óta ténylegesen működik a felperes által nyújtott céginformációs szolgáltatás. E körben utalt a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény 1996 évi LVII. törvény (Tpvt.) 6. §-ára is.

[35] A felperes vitatta az alperes által igényelt perköltség mértékét is. A perben megjelent új képviselő 2022. október 07. napján kelt előkészítő iratához csatolta először a perben az alperessel kötött ügyvédi megbízási szerződést. Figyelemmel arra, hogy az alperes sem az alapeljárásban, sem pedig a felülvizsgálati eljárásban nem terjesztette elő a megismételt eljárásban érvényesíteni kívánt perköltségigényt és a díjmegállapodást, az a per hatályon kívül helyezés folytán megismételt része előtti eljárási szakaszokra nem vehető figyelembe. Indítványozta az alperes felhívását az általa felszámított perköltségek vonatkozásában a pontos számítás és követhetőség igazolására. A felperes a teljes eljárásra vonatkozó perköltség igényét a beadványához csatolt F/3 jelzésű költségjegyzékben számította fel a korábbi eljárásokban megállapított összegek szerint. A perben megtartott második tárgyalással felmerült költségét 36.000 forint + áfa összegben kérte figyelembe venni a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[36] A fellebbezés részben alapos.

[37] A Fővárosi Ítéltábla a megismételt eljárásban már csak a Kúria által előírt jogszabályváltozásból adódott kérdést vizsgálta, vizsgálhatta.

[38] A másodfokú bíróság előjáróban leszögezi, hogy a perben anyagi jogi pervezetés a bizonyítási teher megjelölésén túl csak abban az esetben szükséges, ha a bíróság jogértelmezése mindkét fél értelmezésétől különböző [Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontja]. A jelen esetben az ítéltábla a felperesi jogértelmezést osztotta a Vt. 120/B. § (4) bekezdését illetően.

[39] Egyetértett az ítéltábla azzal a felperesi érveléssel, hogy az alperes kizárólag a cégnév és annak az üzletviteli tanácsadás szolgáltatás nyújtása körében való használatára terjesztett elő bizonyítékot.

[40] A bizonyítékok kétséget kizáróan igazolták, hogy az alperes a megbízási szerződésében rögzített neve alatt üzletviteli tanácsadás szolgáltatást nyújtott. A csatolt dokumentumok, teljesítés igazolás és számla alapján igazolt a szerződés teljesítése, azaz a gazdasági tevékenység végzése a perben vitatott alperes neve cégnév alatt.

[41] A Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja alapján a védjegyjogosult a kizárólagos használati jog alapján – a védjegy bejelentési napját, illetve elsőbbségi napját megelőzően mások által szerzett jogok sérelme nélkül – bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében, árukkal vagy szolgáltatásokkal összefüggésben használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; ideértve azt az esetet is, amikor az összetéveszhetőség amiatt áll fenn, mert a fogyasztók a megjelölést a korábbi védjegyhez gondolati képzettársítás útján kapcsolhatják. A (3) bekezdés c) pontja alapján a (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén megtiltható különösen szolgáltatás nyújtása vagy annak felajánlása a megjelölés alatt.

[42] A fenti rendelkezések szerinti oltalom korlátja az alperes által hivatkozott a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontja, amely a saját név használatát meg nem tilthatóvá teszi. A 2018. évi LXVII. törvény 37. §-a a Vt. 15. §-át egy új, (2) bekezdéssel egészítette ki, amely alapján csak természetes személyekre szűkíti fenti hivatkozást. Az alperes az oltalom alá tartozó áruosztályokban a kereskedelmi és fogyasztói tanácsadás szolgáltatások körében folytatott gazdasági tevékenységet igazolt. A Vt. 120/B. § (4) bekezdése rögzíti, hogy a 2019. január 1-jét megelőzően megkezdett védjegyhasználatra a védjegyoltalom tartalma és korlátai, a védjegyhasználat fogalma, valamint a védjegybitorlás tekintetében a használatnak a 2019. január 1-jén meglévő mértékéig e törvénynek a 2018. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni. Így az alperes 2019. január 1-jén meglévő, igazolt védjegyhasználati cselekménye a cégneve alatt felajánlott, és nyújtott kereskedelmi és fogyasztói tanácsadás szolgáltatás.

[43] Az alperes más áruosztálybeli [Vt. 12. § (2) bekezdés] vagy további gazdasági tevékenységet [Vt. 12. § (3) bekezdés] nem igazolt. Ezért a Fővárosi Ítéltábla csak ennek megfelelően változtatta meg az elsőfokú ítéletet, abból mellőzte a „Credit Online” megjelölés cégnévben való, kereskedelmi és fogyasztói tanácsadás szolgáltatások nyújtása és felajánlása körében történő használatról való eltiltást, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a további védjegyhasználati cselekményektől való eltiltást változatlanul hagyva, mivel azokra vonatkozó bizonyítást az alperes nem ajánlott fel.

[44] A felperes azt is vitatta, hogy a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontja szerinti másik feltétel – azaz, hogy az alperes saját cégnevét gazdasági tevékenységének gyakorlása során, a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban használja – a perbeli esetben fennáll. E körben hivatkozott korábbi creditonline.hu domain névára és annak használatára

azzal, hogy arról az alperes tudott vagy tudnia kellett volna. Ez azonban csak előadás maradt, a cégnév bejegyzést a domain név nem gátolhatta. Annak ténye pedig, hogy tudott-e a korábbi használatról az alperes, nem nyert bizonyítást. A védjegy lajstromozására viszont kétségtelenül a cégnév bejegyzését követően került sor. E körben a helyzet illusztrálására a felperes a másodfokú eljárásban utalt a Tptv. 6. §-ára is, azonban a korábbi érvelésében erre nem hivatkozott, így ennek vizsgálatára a jelen eljárásban nem volt lehetőség.

[45] A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben - kizárólag az igazolt, 2019 január 1. napján fennálló védjegyhasználat tekintetében - megváltoztatta, míg egyebekben azt helyes indokai alapján helybenhagyta.

[46] A perköltség tekintetében az ítéltábla osztotta a felperes állásfoglalását, mely szerint a perben megjelent új képviselő 2022. október 07. napján kelt előkészítő iratához csatolta először a perben az alperessel kötött ügyvédi megbízási szerződést. Figyelemmel arra, hogy az alperes sem az alapeljárásban, sem pedig a felülvizsgálati eljárásban nem terjesztette elő a megismételt eljárásban érvényesíteni kívánt perköltségigényt és a díjmegállapodást, az a per hatályon kívül helyezés folytán megismételt része előtti eljárási szakaszokra nem vehető figyelembe. Így a másodfokú bíróság az alperes által újról benyújtott költségjegyzéket (A/5) vette figyelembe.

[47] A perben a pernyertesség-pervesztesség aránya 75-25 %-ra módosult, mivel az alperesi fellebbezés csak kisebb részben vezetett eredményre. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla az alperest a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése szerint kötelezte a felperes első-, másodfokú perköltsége és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. Ennek során a felek által igényelt költségek összesítésével (a felperes oldalán 584.640 forint elsőfokú, 127.0000 forint másodfokú perköltség, 685.800 forint felülvizsgálati eljárási költség, és 721.800 forint megismételt eljárásban felmerült másodfokú perköltség; míg az alperes oldalán 438.480 forint elsőfokú-, 95.250 forint másodfokú perköltség, 514.350 forint felülvizsgálati költséget és 541.350 forint megismételt másodfokú perköltség), valamint az azokból a fenti arányszámok (felperes oldalán 75 %, alperes oldalán 25 %) figyelembevételével adódott összegek (felperes oldalán: 1.589.400 forint, alperes oldalán 1.295.400 forint) különbségének (294.000 forint) megfizetésére kötelezte az alperest.

[48] A megismételt másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 51. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes, így annak illetékéről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2022. december 8.

Dr. Mózsik Tímea s.k.

a tanács elnöke

Dr. Bors Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Horváth Andrea s.k.
bíró